

جایگاه ابتکار عمل «کمر بند و راه» در دگرگونی‌های راهبرد و سیاست‌های کلان چین

سید احمد موثقی^{۱*}، فائزه مرادی حقیقی^۲

^۱ استاد گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران
^۲ دانش‌آموخته دکتری علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

چکیده

پیدایش چین به‌عنوان قدرت بزرگ اقتصادی، گمانه‌زنی‌های سیاسی و آکادمیک بسیاری را در حوزه هژمون شدن این کشور در آینده به‌وجود آورده است. در این زمینه تلاش شد تا به سه پرسش زیر پاسخ داده شود: ۱. با روی کار آمدن شی جین پینگ چه دگرگونی‌هایی در راهبردهای کلان چین نمودار شده است؟ ۲. چه عواملی به بروز این دگرگونی‌ها منجر شده‌اند؟ ۳. چگونه این تأثیرگذاری پدید آمده است؟ با استفاده از تحلیل مفهومی کیفی اسناد راهبردی دولتی و بیانه‌های مقامات بلندپایه چین، افزون‌بر بررسی دیدگاه‌های نظریه‌پردازان و کارشناسان، تغییر راهبردی در رویکردهای بین‌المللی چین در چارچوب نظری واقع‌گرایی نوکلاسیک مبتنی بر ترکیبی از تأثیر عوامل سطوح داخلی و بین‌المللی بر سیاست‌گذاری‌های این کشور تبیین خواهد شد. در فرضیه پژوهش بیان می‌شود که رویکرد متفاوت شی جین پینگ در تصمیم‌سازی‌های کلان سیاسی، به تغییر راهبردی مبتنی بر پیگیری اهداف سیاسی - امنیتی توأم با منافع اقتصادی در سطح بین‌المللی برای چین منجر شده است، و ابتکار عمل «کمر بند و راه» مهم‌ترین نشانه این تغییر راهبردی به‌شمار می‌آید. دستیابی به موقعیت هژمونیک از راه صلح‌آمیزی در کنار دستاوردهای گسترده اقتصادی و امنیتی برای چین، از مهم‌ترین نتایج اجرایی شدن این ابتکار است. براساس یافته‌های پژوهش، رویکرد متفاوت شی جین پینگ در تصمیم‌سازی‌های کلان سیاسی چین، ناشی از شرایط کنونی حاکم بر ساختار نظام بین‌الملل با رهبری ایالات متحده آمریکا بوده و این مسئله به تغییری راهبردی مبتنی بر پیگیری اهداف سیاسی - امنیتی توأم با منافع اقتصادی در سطح بین‌المللی برای چین منجر شده است. ابتکار عمل «کمر بند و راه» مهم‌ترین نشانه این دگرگونی راهبردی است.

واژه‌های کلیدی: ابتکار کمر بند و راه، ارتقای صلح‌آمیز، چین، رؤیای چینی، شی جین پینگ

* نویسنده مسئول، رایانامه: Movasagh@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۰ تیر ۱۳۹۷، تاریخ تصویب: ۲۱ شهریور ۱۴۰۱

DOI: 10.22059/JPQ.2023.261264.1007277

© University of Tehran

۱. مقدمه

چین در جایگاه دومین قدرت بزرگ اقتصادی جهان، چشم‌اندازی از ابرقدرتی را برای جهان به نمایش گذاشته است. تا یک‌دهه پیش، این کشور با پیگیری نوعی انفعال سیاسی - امنیتی، تأکید خود را بر توسعه اقتصادی قرار داده بود. در واقع، از زمان دنگ شیائو پینگ، سیاستگذاران این کشور تلاش کردند تا با شعار پنهان کردن قابلیت‌ها و دوری از هرگونه ادعایی مبنی بر سرمداری رخدادهای جهانی در سیاست خارجی چین، روندی مسالمت‌آمیز از توسعه اقتصادی را بدون ایجاد حساسیت و نگرانی در ابرقدرت موجود یعنی آمریکا به پیش ببرند. چنین رویکردی اگرچه در ابتدا و میانه مسیر توسعه اقتصادی در چین، توانست بدون ایجاد حساسیت در هژمون کنونی یعنی آمریکا، زمینه ورود سرمایه و فناوری غربی به چین را مهیا سازد، ولی پس از گذشت نزدیک به سه دهه از این فرایند، رهبران چینی شرایط تازه‌ای را تجربه کردند که در آن تمرکز تنها بر رشد و توسعه اقتصادی، بدون در نظر گرفتن اهداف و ابعاد سیاسی - امنیتی و نظامی برای برنامه‌های راهبردی، مانع از تحقق هدف نهایی یعنی دستیابی به توسعه می‌شد. شرایطی که این رویکرد نوین را در رهبران چینی به وجود آورد و پیگیری اهداف سیاسی - امنیتی را در کنار اهداف اقتصادی مهم و پررنگ جلوه داد، سیاست‌ها و برنامه‌های ایالات متحده در جایگاه ابرقدرت در نظام بین‌الملل بود.

از یک‌سو، رشد مستمر اقتصادی چین که با کسری تراز تجاری آمریکا همزمان شده است، این نگرانی راهبردی را در ابرقدرت موجود برانگیخته است که با ادامه این روند امکان جابه‌جایی قدرت اقتصادی دور از ذهن نخواهد بود. هم‌اکنون نیز برنامه‌ریزی‌ها و اقدام‌های بلندمدت و دامنه‌دار چین در دستیابی به فناوری‌های نوین، این نگرانی را در آمریکا بیشتر کرده است. در چنین وضعیتی، اقدام پیش‌بینی‌شدنی ابرقدرت کنونی، همانند تجربه بریتانیا در دوره زوال سیادت جویانه (هژمونیک) خود، پیگیری راهبردهای نظامی - امنیتی در مناطق زیر نفوذشان است، تا بدین ترتیب نظارت بر امور همچنان در اختیار آنها باشد. تشدید درگیری‌های امنیتی در مناطقی چون خاورمیانه، آسیای مرکزی و جنوب آسیا این امکان را به آمریکا می‌دهد تا افزون‌بر برهم زدن ثبات و امنیت در بازارهای بالقوه و بالفعل صادراتی چین، امنیت انتقال انرژی و سایر منابع وارداتی این کشور در راستای ادامه فعالیت صنایع خود نیز مختل شود. از سوی دیگر، تشدید درگیری‌های نظامی در این مناطق، امکان فروش تسلیحات برای آمریکا و هم‌پیمانانش را فراهم می‌کند و در راستای برخورداری‌های اقتصادی این ابرقدرت همچنان جبران کسری تراز تجاری آن استمرار می‌یابد. قرارداد تسلیحاتی ۱۱۰ میلیارد دلاری ریاض و

واشنگتن که در مه ۲۰۱۷— با امکان تمدید ده‌ساله تا سقف ۳۵۰ میلیارد دلار— منعقد شد US 2017 (Saudi Arabia &). نشان‌دهنده پیگیری چنین سیاستی از سوی امریکاست.

در چنین شرایطی، دنبال کردن برنامه‌های تنها اقتصادی از سوی چین مانع از تحقق اهداف کلیدی این کشور خواهد بود. در نتیجه ضروری است تا حوزه‌های امنیتی و سیاسی نیز مورد توجه سیاست‌گذاران چینی قرار گیرد تا پیگیری برنامه‌های راهبردی این کشور در مناطق زیر نفوذش مانند خاورمیانه و آسیای مرکزی با راهبرد چندبعدی پیگیری شود. بر پایه این رویکرد، پیگیری تنها برنامه‌های اقتصادی از سوی چین و واگذاری مدیریت فضای امنیتی و سیاسی کریدورهای حساس به امریکا، در بلندمدت منافع چین را تأمین نخواهد کرد و استمرار ثبات در مناطق یادشده با هدف ادامه روابط اقتصادی و تجاری چین با این کشورها منوط به پیگیری برنامه‌هایی راهبردی از سوی این کشور با ابعادی چندجانبه خواهد بود. به نظر می‌رسد که تعارض در منافع راهبردی چین و امریکا، به تمایل چین به حفظ صلح و ثبات در مناطق زیر نفوذش و تمایل امریکا به توسعه چالش‌ها در این مناطق منجر شده است. با توجه به این نکات به نظر می‌رسد که تغییر راهبردی در سیاست‌های کلان چین امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر بوده است. مهم‌ترین نشانه این تغییر راهبردی در سیاست‌های راهبردی چین، پیگیری ابتکار «کمربند و راه» (با نام پیشین یک کمربند، یک جاده)^۱ از سوی شی جین پینگ از ۲۰۱۳ بوده است که با آن، فراتر از اهداف اقتصادی مبتنی بر توسعه تجارت، ورود چین به بخش‌های زیرساختی کشورهای واقع شده در این ابتکار و ورود به حوزه‌های سیاسی، فرهنگی و امنیتی— اطلاعاتی، مورد توجه ویژه قرار دارد. در این راهبرد تلاش شده است تا با نفوذ توأمان اقتصادی و سیاسی چین در منطقه اوراسیا و همچنین گذرگاه (کریدور)^۲ دریای چین جنوبی به سمت شرق آفریقا و شمال مدیترانه، از نفوذ امنیتی امریکا به شکل غیرمستقیم کاسته شود و واپایش و هنجارسازی بین‌المللی در حوزه‌های سیاسی، امنیتی در کنار حوزه‌های اقتصادی در اختیار چین قرار گیرد. تمایل چین به تغییر جایگاه خود در زنجیره‌های ارزش جهانی به کمک واگذاری حلقه‌هایی با ارزش افزوده کمتر به کشورهای در حال توسعه فعال در این ابتکار و در اختیار گرفتن حلقه‌هایی با ارزش افزوده بالاتر نیز از اهداف راهبردی چین از پیگیری این ابتکار است.

پیگیری این ابتکار، نخستین نشانه تغییر راهبردی در سیاست‌های کلان چین پس از دنگ شیائو پینگ برای پیگیری اهداف هژمونیک در سطح جهانی و خروج از انفعال سیاسی— امنیتی به‌شمار می‌آید. سه پرسش پژوهشی عبارت‌اند از: ۱. با روی کار آمدن شی جین پینگ چه

1. The Belt and Road Initiative (or One Belt One Road)

2. Corridor

دگرگونی‌هایی در راهبردهای کلان چین نمودار شده است؟ ۲. چه عواملی به بروز این دگرگونی‌ها منجر شده‌اند؟ ۳. چگونه این تأثیرگذاری پدید آمده است؟ با استفاده از تحلیل مفهومی کیفی در اسناد راهبردی دولتی و بیانیه‌های مقامات بلندپایه چین، افزون‌بر بررسی دیدگاه‌های نظریه‌پردازان و کارشناسان، تغییر راهبردی در رویکردهای بین‌المللی چین در چارچوب نظری واقع‌گرایی نوکلاسیک مبتنی بر ترکیبی از تأثیر عوامل سطوح داخلی و بین‌المللی بر سیاستگذاری‌های این کشور تبیین خواهد شد. می‌توان این فرضیه را مطرح کرد که رویکرد متفاوت شی جین‌پینگ در تصمیم‌سازی‌های کلان سیاسی، به تغییر راهبردی مبتنی بر پیگیری اهداف سیاسی - امنیتی توأم با منافع اقتصادی در سطح بین‌المللی برای چین منجر شده است و ابتکار عمل «کمر بند و راه» مهم‌ترین نشانه این تغییر راهبردی به‌شمار می‌آید. برای آزمون این فرضیه، از روش تحلیل مفهومی کیفی اسناد راهبردی دولت در چین و مقایسه دیدگاه‌های پژوهشگران و کارشناسان برجسته در این حوزه بهره‌گیری شده است.

۲. پیشینه پژوهش و چارچوب نظری

با توجه به اهمیت روزافزون نقش و جایگاه چین در نظام بین‌المللی، بسیاری از پژوهشگران به بررسی ابعاد نظری و عملیاتی حضور این کشور در نظم نوین جهانی پرداخته‌اند. در این پژوهش، بررسی جهت‌گیری چین در سیاستگذاری‌های خود مدنظر است. بر این مبنای، طرح ابتکار کمر بند و راه با عنوان برنامه‌ای راهبردی برای تحقق اهداف رئیس‌جمهور کنونی چین، شی جین‌پینگ، در راستای ارتقای صلح‌آمیز این کشور در نظام بین‌الملل در نظر گرفته شده است. پژوهش‌های صورت‌گرفته در این حوزه موضوعی را می‌توان در سه محور اصلی در نظر گرفت:

محور یک، بررسی تأثیر سیاست‌های شی جین‌پینگ بر تصمیم‌سازی‌های راهبردی چین و نحوه پیگیری این سیاست‌ها: در این دسته از پژوهش‌ها محوریت رهبران چین در تعیین اهداف راهبردی این کشور مدنظر قرار گرفته است. در واقع به موجب جایگاه برتر رئیس‌جمهور از نظر قانونی و تأثیر گسترده سیاست‌های فردی رهبران از مجرای حزب بر روند سیاستگذاری در چین، می‌توان این پژوهش‌ها را در زمره بررسی‌های نظری در نظر گرفت که از یک‌سو نقش و جایگاه ویژگی‌های شخصیتی سیاستمداران در سیاستگذاری‌های آنها را مورد توجه قرار می‌دهد و از سوی دیگر تأثیرات تصمیم‌های منحصربه‌فرد شی جین‌پینگ^۱ بر چین را به شکل خاص در نظر می‌گیرند (پژوهش‌هایی همچون Kim, 2013; Chan & Li, 2015; Shen, 2015).

1. Xi Jinping

دارند). Yoon, 2015; Blanchard, 2015; Nie, 2016; Fang, 2017; Byun, 2016 در این گروه قرار

محور دو، بررسی‌های توصیفی و تحلیلی ابتکار کمر بند و راه: در پی تصمیم رهبران چین برای اجرای ابتکار کمر بند و راه، بررسی‌های تحلیلی گسترده‌ای بر روی این طرح بلندمدت و تأثیرگذار صورت گرفت. در برخی از این پژوهش‌ها، کلیت این طرح و اثرگذاری آن بر کشورهای فعال در مسیر خشکی و دریایی این ابتکار مورد توجه قرار گرفته است؛ در برخی دیگر از بررسی‌ها، تأثیرات مثبت اقتصادی ناشی از اجرایی شدن این ابتکار از سوی چین مطرح شده و در بسیاری دیگر از پژوهش‌ها، ابعاد اقتصادی، فرهنگی و سیاسی این طرح در قالب اهداف پیگیری و نتایج مورد انتظار از آنها بررسی شده است (پژوهش‌هایی همچون Kennedy & Parker, 2015; Hua, 2015; Clemens, 2015; Herrero & Xu, 2016 در این گروه قرار می‌گیرند).

محور سه، پیش‌بینی‌های آکادمیک در زمینه ابرقدرتی چین در آینده: بسیاری از پژوهش‌های موجود در موضوع چین، احتمال ابرقدرتی چین در آینده‌ای نه‌چندان دور را بررسی کرده‌اند. بخش زیادی از این پژوهش‌ها با تأکید بر شاخص‌های اقتصادی، روند توسعه اقتصادی این کشور را در کنار اثر این توسعه بر ارتقای جایگاه بین‌المللی چین مورد توجه قرار داده‌اند. البته در شمار زیادی از این پژوهش‌ها، شاخص‌های فرهنگی مؤثر در ابرقدرت شدن کشورها در نظر گرفته نشده و تنها قدرت اقتصادی و سلطه چین به کمک معیار اقتصادی مورد توجه قرار گرفته است (پژوهش‌هایی همچون Li, 2012; Byun, 2016; Heath, 2016; Liu, 2016 نیز در این گروه از کارهای پژوهشی قرار می‌گیرند). هرچند در هر کدام از این حوزه‌ها، بررسی‌های مثبت و کارآمدی صورت گرفته است، ولی هیچ‌یک از این پژوهش‌ها به شکل جامع و متقابل به تأثیر طرح ابتکار کمر بند و راه به‌عنوان راهبردی‌ترین حرکت سیاسی-اقتصادی چین، بر ارتقای صلح‌آمیز این کشور در نظام بین‌الملل و به چالش کشیده شدن ابرقدرتی آمریکا پرداخته‌اند.

با بیان پیش‌درآمد بالا می‌توان این نکته را یادآور شد که در نظام سیاسی متمرکز مانند چین که پایه‌های دموکراسی در قالب فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی گوناگون در آن ضعیف و ناکارآمد است، نقش رهبران و میزان اثرگذاری تصمیم‌های فردی آنها بسیار شایان توجه خواهد بود. با چنین شرایطی، منابع فردی رهبران، در تصمیم‌سازی‌های راهبردی این کشورها بسیار گسترده‌اند. این منابع که از دیدگاه دهقانی فیروزآبادی (۱۳۸۸)، در سه بخش ویژگی‌های شخصیتی، فضای روانی- ادراکی و تعامل شخصیت با نقش تعریف می‌شوند، در راستای ارزیابی سیاست خارجی چین که طی آن تصمیم‌سازی‌ها بر پایه دیدگاه‌ها و ایده‌های رهبران

حزب کمونیست^۱ صورت می‌گیرد، از اهمیت زیادی برخوردار خواهند بود. افزون‌بر این، در تحلیل سیاست خارجی چین باید دو سطح تحلیل داخلی و بین‌المللی را در قالب سطح واحد و سطح سیستماتیک^۲ (مربوط به نظام بین‌الملل) در تبیین‌ها مورد توجه قرار داد. بر این پایه، تصمیم‌سازی‌های موجود در سیاست خارجی چین را می‌توان در چارچوب نظری «واقع‌گرایی نوکلاسیک»^۳ تحلیل کرد. واقع‌گرایی نوکلاسیک عناصری از واقع‌گرایی کلاسیک و متغیرهای سیستماتیک و سطح واحد در بررسی سیاست خارجی کشورهای متفاوت در نظر گرفته می‌شود (دهقانی فیروزآبادی، ۱۳۹۰).

به باور شولر^۴ (۲۰۰۴، ۱۹۹۸) از پایه‌گذاران اصلی نظریه واقع‌گرایی نوکلاسیک، اقدام‌های صورت‌گرفته در زمینه سیاست خارجی کشورها به شکل همزمان تحت تأثیر فشارهای سیستماتیک و متغیرهای داخلی قرار دارند. فرید زکریا^۵ (۱۹۹۸)، ندال شولر، جک اسنایدر^۶، توماس کریستنسن^۷ (۱۹۹۶)، ویلیام ولفورث^۸ (۱۹۹۳) و آرون فریدبرگ^۹ همگی بر این موضوع اتفاق نظر دارند که ساختارهای داخلی و موقعیت سیاسی دولت‌ها به ارزیابی و هماهنگی ناخودآگاه آنان با محیط خارج و دگرگونی‌های آن منجر می‌شود. در واقع روندهای پیچیده و گوناگون داخلی به‌عنوان واسطه‌های فعال عمل می‌کنند و در پاسخ به شرایط و کنش‌های خارجی، اقدام‌های شایسته را در قالب تدوین و اجرای سیاست‌ها بروز می‌دهند. به همین دلیل دولت‌ها در واکنش به فشارهای یکسان سیستماتیک، واکنش‌های مختلفی دارند؛ چراکه روندهای پیچیده داخلی، چگونگی واکنش به این رخدادها را تعیین می‌کند. این چارچوب نظری که ساختار آن بر مبنای محاسبه هزینه-فرصت و ریسک مدنظر نخبگان شکل گرفته است، بر این مسئله تأکید دارد که حکمرانی ناگزیر به واکنش ثابت به چالش‌ها و فرصت‌های ویژه ژئواستراتژیک و ژئواکونومیک در محیط بین‌المللی نیست، بلکه در تعامل با آن قرار دارد؛ به این معنا که افزون‌بر عوامل و شاخص‌های آشکار در سطح سیستماتیک، چالش‌ها و شرایط ویژه داخلی نیز بر شکل‌گیری ترجیحات نخبگان و روند ارزیابی آنها در سیاستگذاری‌ها مؤثرند. در واقع پس از شناسایی عوامل مؤثر در سطح واحد (مؤلفه‌های

-
1. Chinese Communist Party (CCP)
 2. Systematic
 3. Neo-classic Realism
 4. Randall Schweller
 5. Fareed Zakaria
 6. Jack Snyder
 7. Thomas Christensen
 8. William Wohlforth
 9. Aaron Friedberg

داخلی) و عوامل مؤثر بر سطح سیستماتیک، می‌توان ارتباط میان این ورودی‌ها با راهبردهای دولت و ترجیحات نخبگان را در قالب سه‌بعدی مورد توجه قرار داد. درباره روند سیاستگذاری در چین نیز می‌توان در این چارچوب نظری، مؤلفه‌های داخلی و بین‌المللی را در تعامل با ترجیحات نخبگان حاکم، به‌عنوان زمینه اصلی تصمیم‌سازی‌های کلان و اثرگذار در این کشور در نظر گرفت.

۳. تأثیر دیدگاه‌ها و دریافته‌های نخبگان چینی بر روند سیاستگذاری خارجی

دیدگاه همزیستی مسالمت‌آمیز^۱ با جهان در دوره حکمرانی مائو، که متأثر از ایده چوان لای، نخستین نخست‌وزیر جمهوری خلق چین بوده و به‌عنوان اثرگذارترین ابتکار عمل در سیاست خارجی یک کشور کمونیستی از اهمیت زیادی برخوردار است، تا دوره دنگ شیائو پینگ ادامه یافت. در دوران دنگ، رویکرد نوینی نسبت به سیاست خارجی چین پدیدار و پیگیری شد که مهم‌ترین شاخص‌های آن عبارت‌اند از دوری از منازعه، پیگیری توسعه^۲ و پنهان کردن قابلیت‌ها^۳. این مؤلفه‌ها تا پیش از آغاز به‌کار شی جین پینگ، به‌عنوان پایه سیاست خارجی چین، بیش از دو دهه پیگیری شدند؛ ولی پس از روی کار آمدن شی، در سیاست خارجی و رویکرد چین دگرگونی‌های ساختاری و ماهوی به‌وقوع پیوست؛ بر این مبنای می‌توان شی را پس از مائو و دنگ شیائو پینگ، در جایگاه سومین رهبر ایده‌پرداز چین دانست (Nie, 2016: 426). در میان راهبردهای پیگیری‌شده از سوی شی جین پینگ، ابتکار عمل «کمر بند و راه» را که جایگاه ویژه‌ای در سیاست خارجی چین دارد، می‌توان همچون مهم‌ترین نشانه دگرگونی‌های ماهوی در سیاست‌های کلان چین مورد توجه قرار داد؛ این راهبرد متأثر از شرایط سیستماتیک و داخلی به شکل همزمان و از نگاه نخبگان کنونی به‌عنوان آخرین نسل از رهبران چینی تاکنون شکل گرفته است. در واقع تغییر در معادلات بین‌المللی به موجب نگرانی آمریکا از قدرت گرفتن چین که به دو شکل جنگ تجاری با این کشور و تشدید چالش‌های امنیتی در نقاط پیرامونی چین شکل گرفت، در کنار اهمیت بازار داخلی (به‌ویژه در شرایط بحرانی مانند همه‌گیری) و لزوم ارتقای چین در زنجیره‌های ارزش جهانی، مقدمات پیگیری ابتکار عمل «کمر بند و راه» را همچون مهم‌ترین نشانه دگرگونی‌های ساختاری در رویکرد کلان چین فراهم کرد. در واقع به‌نظر می‌رسد که تا پیش از آغاز فعالیت شی جین پینگ، رویکرد دنگ شیائو پینگ در حوزه تمایل نداشتن به رهبری جهان و پنهان کردن قابلیت‌ها، از سوی رهبران و نخبگان چینی پیگیری می‌شد؛ ولی طی یک‌دهه گذشته شاهد تغییر این رویکرد و تمایل چین

1. *Héping gòngchǔ wú xiàng yuánzé* (Peaceful Coexistence)

2. *gezhi zhengyi gongtong kaifa* (shelving disputes and joint development)

3. *taoguang yanghui* (hiding oneself and keeping a low profile)

به کسب جایگاه هژمونیک در جهان به کمک طرح‌هایی مانند ابتکار «کمربند و راه» هستیم. نخستین نشانه این تغییر راهبردی در سیاست‌های کلان چین را می‌توان در سخنرانی شی جین پینگ در اجلاس «مجمع جهانی اقتصاد» در داووس در ژانویه ۲۰۱۷ و انتقاد وی از حمایت‌گرایی مشاهده کرد؛ این سخنان به شکلی بود که شمار زیادی از تحلیل‌گران اقتصادی در این اجلاس، آن را نشانه‌ای از آمادگی چین برای رهبری تجارت آزاد در جهان دانستند. در واقع سیاست‌های امریکا در دوره ریاست جمهوری ترامپ، شروع دوره‌ای از حمایت‌گرایی نوین با هدف تجدید شکوه و منافع اقتصادی امریکا بوده و نوعی تعارض سیستمی را برای پیگیری سیاست‌های اقتصادی چین ایجاد کرده است. هم‌اکنون چین سیاست دوگانه‌ای را مبنی بر حمایت‌گرایی داخلی و تمایل به توسعه تجارت آزاد در مناطق زیر نفوذش پیگیری می‌کند و در چنین رویکردی تمایل به تجارت آزاد در مناطق و کشورهای مشارکت‌کننده در «ابتکار کمربند و راه» درک‌شدنی خواهد بود. بر این مبنای ابتکار عمل «کمربند و راه» را می‌توان تلاش راهبردی چین در مسیر تبدیل کردن اوراسیا و منا (خاورمیانه و شمال آفریقا) به یک منطقه اقتصادی-تجاری در رقابت با مناطق اقتصادی-تجاری زیر نفوذ امریکا در نزدیکی اقیانوس اطلس دانست.

حل مسئله «ظرفیت مازاد» طی چند سال گذشته، به یکی از مهم‌ترین انگیزه‌ها در اتخاذ راهبرد جدید چین بدل شده است؛ در واقع ایجاد مناطق نفوذ اقتصادی و تجاری بر پایه ابتکار «کمربند و راه»، افزون‌بر ترویج قواعد چینی، موجب شکل گرفتن بازارهای سودآور نوینی برای شرکت‌های چینی در بخش‌هایی همچون ساخت خطوط ریلی خواهد شد. افزون‌بر این، بازارهای جدید، زمینه انتقال ظرفیت مازاد در اقلامی همچون سیمان، فولاد و سایر فلزات را نیز برای چین مهیا می‌کند. فارغ از این اهداف اقتصادی، چین با سرمایه‌گذاری در آسیای مرکزی و ایجاد رونق اقتصادی در این کشورها، می‌تواند ثبات باورپذیر را در همسایگی استان‌های غربی ناآرام خود همچون تبت و سین کیانگ ایجاد کند. همچنین توسعه طرح‌های چینی در اطراف دریای چین جنوبی، می‌تواند ادعاهای چین در این منطقه را تقویت کرده و دسترسی به اهداف امنیتی را برای این کشور میسر سازد. البته دستیابی به این اهداف سیاسی، اقتصادی و امنیتی برای چین با موانعی مانند نبود هماهنگی در پذیرش این راهبرد از سوی بخش‌های مختلفی مانند کمیسیون برنامه‌ریزی و استان‌های چین یا وزارت بازرگانی، مخالفت شماری از بازرگانان با کلیات طرح و یا حضور امنیتی امریکا در آسیای مرکزی، روبه‌روست، ولی شی جین پینگ با ممارست بالایی در پی پیش بردن این طرح است (What is China's Belt, 2017).

با آغاز ابتکار «کمر بند و راه» و پیگیری سازمان‌یافته آن از سوی نسل پنجم رهبران چین، شاهد اهمیت یافتن اهداف سیاسی و امنیتی در کنار اهداف اقتصادی برای این کشور هستیم. در واقع فلسفه وجودی راه‌اندازی این ابتکار، فراتر از اهداف اقتصادی اعلانی برای آن از سوی نخبگان چینی، در قالب مسائل سیاسی و امنیتی در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی قابل درک است. بر این مبنا چین در نظر دارد تا اهداف و اثرگذاری‌های سیاسی-امنیتی خود را با پیگیری اهداف اقتصادی این ابتکار محقق سازد؛ چراکه با اجرایی شدن این طرح، توان اثرگذاری سیاسی و امنیتی چین و قابلیت بازی‌سازی این کشور در مناطقی فراتر از کشورهای همسایه خواهد بود، و این اثرگذاری ژرف آسیا، اروپا و شرق آفریقا را دربرمی‌گیرد؛ و چنین نفوذی زمینه‌های رقابت ساختاری پکن با واشنگتن را در سطوح بین‌المللی فراهم می‌کند (Nie, 2016: 334-335).

۴. شی جین پینگ و راهبرد وی

با آغاز به‌کار شی جین پینگ در جایگاه دبیرکل حزب کمونیست چین در ۲۰۱۳، دگرگونی چشمگیری در سیاست خارجی و سبک رهبری در این کشور به‌وقوع پیوست. طی این رویکرد تازه رهبری، سیاست‌های متفاوتی نسبت به گذشته اتخاذ و پیگیری شده است؛ اتخاذ رویه سختگیرانه نسبت به کره شمالی و راه‌اندازی یک پایگاه دفاعی هوایی^۱ در شرق دریای چین، نمونه‌هایی از این رویکرد جدید و متفاوت به‌شمار می‌آیند. اگرچه رویکرد شی نسبت به رهبری در جهان در مقایسه پیشینیان خود دچار دگرگونی‌های ساختاری شده است، همچنان تمایل دارد تا در فضای بدون تنش با آمریکا، سیاست‌های جدید خود را پیگیری کند و در زمان این پیگیری، افزایش همکاری‌ها و توسعه روابط مبتنی بر منافع متقابل را مدنظر قرار دهد. در واقع، ایجاد دگرگونی در سیاست‌های کلان چین که تا پیش از این مبتنی بر کمترین میزان نمایش در عرصه‌های سیاسی و تأکید تنها بر توسعه اقتصادی پیگیری می‌شد، بر پایه اهمیت استمرار توسعه اقتصادی و تحقق نیافتن آن بدون داشتن نگاه سیستماتیک و در نظر گرفتن اقتضائات این سطح، برای چین نقشی فعال و کنشگر را در عرصه‌های سیاسی و امنیتی بین‌المللی تعریف می‌کند. همین مسئله می‌تواند حساسیت‌هایی را در آمریکا ایجاد کند که نیازمند مدارا، خویشتن‌داری و هوشمندی در واکنش از سوی چین است. ادامه حضور مشتاقانه^۲ در عرصه‌های فرااقتصادی برای چین نیازمند مدیریت تنش‌هایی مانند جنگ تجاری آغاز شده از سوی امریکا است؛ وقوع رویدادهای این‌چنینی، نشان از نگرانی امریکا و تأییدی بر این دگرگونی ساختاری در سیاست‌های کلان چین است. شی جین پینگ با راه‌اندازی و

1. Air Defense Identification Zone (ADIZ)

2. fenfa youwei

پیگیری «کمربند اقتصادی جاده ابریشم»^۱ و «جاده ابریشم دریای سده بیست و یکم»^۲ با عنوان ابتکار عمل «کمربند و راه» این دگرگونی ساختاری را از مراحل نظری به مرحله عملیاتی منتقل کرد. این ابتکار از قابلیت برخوردار است که افزون بر ایجاد نفوذ ساختاری برای چین در مناطق اوراسیا و منا به موجب همکاری‌های زیرساختی با این کشورها، هنجارهای چینی را در ابعاد اقتصادی، سیاسی و فرهنگی در این مناطق نهادینه کند. شی در جایگاه رهبر چین، برای نخستین بار چارچوبی با عنوان مجمع کاری دیپلماسی پیرامونی^۳ را ایجاد کرد که در آن به شکل ویژه‌ای بر سیاست خارجی تمرکز شده و مسیرهای اصلی در قالب چگونگی روابط خارجی با سایر کشورها طی پنج تا ده سال آینده مشخص شده است. چگونگی تنظیم روابط با همسایگان در حوزه توسعه همکاری‌های دوجانبه و چندجانبه و اجرایی‌سازی طرح راهبردی «کمربند و راه» در کنار تنظیم نوع رابطه با امریکا از موضوع‌های اصلی مورد توجه در این مجمع است (Nie, 2016: 422-427).

۵. رؤیای چینی؛ هدایت منابع ملی چین مبتنی بر بینش شی جین پینگ

فارغ از اقتضات سطوح داخلی و بین‌المللی، بر پایه چارچوب نظری این پژوهش، نگرش نخبگان تصمیم‌ساز نیز در تعیین مسیر سیاست‌های کلان یک کشور بسیار اثرگذار است. اکنون با توجه به رویکردهای بازنگری طلبانه شی جین پینگ، می‌توان او را اثرگذارترین رهبر چین پس از مائو دانست. پژوهشگرانی همچون رودریک مک‌فارکوهار^۴، که ابعاد و نتایج سیاستگذاری‌های نخبگان چینی را ارزیابی می‌کند، باور دارد که این نخبگان با هدف تثبیت ثبات و توسعه داخلی، در پی وسعت بخشیدن به دستاوردهای خارجی خود هستند. هم‌اکنون سیاست خارجی شی جین پینگ در مقایسه با هو جینتائو^۵، رئیس‌جمهور پیشین چین، بیشتر در پی وسعت بخشیدن به دستاوردهای خارجی این کشور است و اثرگذاری‌های داخلی و بین‌المللی شایان توجهی داشته است. در واقع، با وجود پیگیری سیاست‌هایی مانند «توسعه علمی»، «صعود صلح‌آمیز» و «توسعه صلح‌آمیز» در برنامه‌های کلان هو جین تائو و پیشینیان وی، از زمان آغاز به کار شی، بر ملی‌گرایی و استفاده از شعار رؤیای چینی^۶ تأکید زیادی شده و همین مسئله او را از نخبگان گذشته از خود متمایز کرده است. ستودن وطن‌پرستی و تأکید بر شایستگی این رویکرد از سوی شی، نشان‌دهنده نارضایتی عمیق و ریشه‌دار این رهبر چینی

-
1. Silk Road Economic Belt
 2. Twenty-first Century Maritime Silk Road
 3. Peripheral Diplomacy Work Conference
 4. Roderick MacFarquhar
 5. Hu Jintao
 6. zhōngguó mèng

نسبت به نظم بین‌المللی موجود است. در واقع، شی در پی بهره‌برداری از احساسات ناسیونالیستی برای کسب محبوبیت و حمایت مردمی در راستای پیگیری برنامه‌های برون‌مرزی خود است. تأکید بیشتر شی بر ملی‌گرایی به‌جای ایدئولوژی اجتماعی، در کنار پیگیری رؤیای چینی، حاکی از تلاش نخبگان کنونی این کشور برای رسیدن به وضعیتی است که مجموعه‌ای از ارزش‌های مشترک در کشورهای مرتبط با ابتکار «کمر بند و راه» به حاکمیت هنجارهای چینی در این مناطق منجر شود. افزون‌بر این، با وجود تأکید مستمر شی بر ساختارگرایی و اهمیت آن به یک راهبرد پیشرو در جهان، این رهبر چینی با معرفی و پیگیری «مفهوم امنیتی جدید آسیا»^۱، و تکیه بر قدرت اقتصادی و نظامی قابل توجه چین، ایده «توسعه صلح‌آمیز» را بازیابی و هویت این کشور را از موقعیت بهره‌برداری صرف و ذی‌نفع بودن، به جایگاه مدیریت در مسیر تصمیم‌گیری مشترک جهانی بدل کرد. این دگرگونی نگرش در اتخاذ و پیگیری راهبرد کلان چین، افزون‌بر اثرگذاری بر ساختار قدرت چین در چین، به بهبود سازوکار ثبات اجتماعی و اقتصادی نیز منجر شده است (Shen, 2015).

۶. جایگاه «ابتکار کمر بند و راه» در راهبردهای شی

ابتکار عمل «کمر بند و راه» را می‌توان در قالب برنامه مرکزی در میان مفاهیم و راهبردهای سیاسی مطرح‌شده از سوی شی جین‌پینگ به‌عنوان مؤثرترین رهبر چین پس از دنگ شیائوپینگ در نظر گرفت. این ابتکار بر پایه اهداف سیاسی - امنیتی چین و به شکل برنامه‌های اقتصادی، به‌منظور ایجاد نقش هژمونیک برای چین در مناطق زیر پوشش این طرح در حال پیگیری است. در واقع در ابتدای دوره پیگیری توسعه ملی چین که با رهبری دنگ شیائوپینگ آغاز شد و دو دهه ادامه یافت، در راستای جلوگیری از درگیری و ایجاد ثبات در مرزها، تاکتیک‌هایی پیگیری شد که در قالب شعارهایی مانند «روابط دوستانه محلی»^۲ و «توجه نکنید»^۳ درک‌شدنی است. این روند طی دهه نخست سده بیست‌ویکم مبتنی بر پیگیری اصل «توسعه صلح‌آمیز»^۴ ادامه پیدا کرد. تغییر رویکرد بنیادین نسبت به نگاه حاکم موجود، با روی کار آمدن شی جین‌پینگ و پیگیری برنامه‌هایی با شعار راهبردی «رؤیای چینی» طی دهه دوم این سده تاکنون قابل تأمل است. این شعار، به بازیابی قدرت جهانی چین^۵ و ارائه چشم‌انداز تازه‌ای از روابط میان قدرت‌های جهانی اشاره دارد. وجود دو مسیر مجزای زمینی و دریایی برای طرح جاده ابریشم جدید، نماینده اهداف بنیادین سیاسی - امنیتی این ابتکار در برنامه‌های اقتصادی

1. New Asian Security Concept
2. mulin jou hou
3. tao guang jang hui
4. haiping fazhan
5. fuxing zhi lu

آن است؛ کمربند اقتصادی جاده ابریشم، به منظور سلطه اقتصادی بر اوراسیا در نظر گرفته شده و به شکل همزمان جاده ابریشم سده بیست و یکم نیز با هدف کسب جایگاه برتری دریایی در اقیانوس هند طراحی شده است. بر این مبنا ابتکار «کمربند و راه» را می‌توان مهم‌ترین راهبرد در حال پیگیری از سوی شی جین پینگ با هدف کسب قدرتی چندبعدی برای چین، فراتر از تنها قدرت اقتصادی در نظر گرفت.

۷. ابتکار کمربند و راه؛ برنامه‌ای اقتصادی-سیاسی در سطح سیستماتیک

در اکتبر ۲۰۱۲، وانگ جسی، معاون دانشکده مطالعات بین‌الملل دانشگاه پکن، درباره ضرورت ایجاد تعادل در راهبرد ژئوپلیتیک چین در غرب آسیای مرکزی و اوراسیا نکاتی را مطرح کرد (Sun, 2013). دیدگاه وانگ در سال بعد، زمانی که رئیس‌جمهور چین طرح کمربندهای اقتصادی جاده ابریشم^۱ و جاده ابریشم سده بیست و یکم^۲ را معرفی کرد، به‌عنوان خط‌مشی محوری دولت، در جایگاهی قانونی قرار گرفت؛ بنابراین توسعه دیدگاه اولیه وانگ، به اصلی‌ترین مأموریت منطقه‌ای چین از اقیانوس هند تا اقیانوس آرام بدل شد (Lim, 2015). ابتکار کمربندهای اقتصادی جاده ابریشم، و جاده ابریشم سده بیست و یکم با هم با عنوان ابتکار «کمربند و راه»، چارچوب توسعه نوین چین را تشکیل داده‌اند. در ۲۰۱۳، برنامه اقتصادی نوینی دربرگیرنده سرفصل‌های اصلی ابتکار «کمربند و راه» از سوی کمیته ملی توسعه و اصلاحات چین^۳ منتشر شد. پس از آن، شی جین پینگ در جایگاه رئیس‌جمهور چین، این برنامه را به‌عنوان کانون مرکزی سیاست خارجی و راهبرد اقتصادی محوری خود پیگیری کرد. اگرچه این ابتکار در آغاز همچون مجموعه‌ای از طرح‌های زیربنایی در منطقه اوراسیا و آفریقا معرفی و دنبال شد، پیگیری آخرین وضعیت آن نشان می‌دهد که محدوده اهداف و برنامه‌های ابتکار «کمربند و راه» در حال گسترش است و هم‌اکنون، ارتقای سطح هماهنگی میان سیاست‌گذاری‌ها در قاره آسیا، آزادسازی تجاری، ادغام مالی و اتصال مردم با مردم را نیز در دستور کار خود دارد. این طرح را می‌توان در قالب پاسخی به فشارها و نیازهای سیستماتیک، مبتنی بر میانجی‌گری و جهت‌دهی عناصر داخلی چین ارزیابی کرد. اقدام‌های چین در راستای تحقق اهداف و اجرای این ابتکار، تأثیر گسترده‌ای بر الگوهای تجارت منطقه‌ای، ساختار اقتصادی منطقه، سرمایه‌گذاری و توسعه زیرساخت‌ها خواهد داشت؛ و در عین حال، نتایج راهبردی چشمگیری، برای چین، ایالات متحده و سایر قدرت‌های بزرگ در پی خواهد داشت.

1. SREB
2. MSR
3. NDRC

افزون بر فضای سیستماتیک اثرگذار بر روند تصمیم‌سازی‌ها، نوع نگاه رهبران عالی‌رتبه چین به مسائل کلان کشور نیز از اهمیت زیادی برخوردار است. بر این مبنای، نگرش رهبر کنونی چین نسبت به ابتکار «کمر بند و راه»، وزن مهم و تعیین‌کننده‌ای را برای این طرح در راهبردهای کلان چین ایجاد می‌کند؛ به شکلی که می‌توان اجرایی کردن آن را در مسیر تحقق منافع ملی چین ارزیابی کرد. در ۲۰۱۵، دولت با تشکیل یک کارگروه کارشناسی در راستای اجرایی کردن این طرح، عملیاتی ساختن برنامه‌ها در این طرح را در میان اولویت‌های خود قرار داد. وزارت امور خارجه، کمیته اصلاح و توسعه ملی و وزارت بازرگانی چین نیز از مارس ۲۰۱۵ در اجرایی کردن این ابتکار سهمیم شدند. بر این پایه، پس از سه سال، ابتکار «کمر بند و راه» از برنامه روی کاغذ به طرح کلان عملیاتی تبدیل شد (Nie, 2016: 431-432).

۸. جایگاه ژئوپلیتیک مسیرها و عناصر اقتصادی ابتکار «کمر بند و راه»

اگرچه «ابتکار کمر بند و راه» به‌عنوان تلاشی جمعی مشروع با هدف ایجاد توسعه بر پایه روابط دوجانبه و چندجانبه و در قالب سیاست‌های اقتصادی دیده می‌شود، به باور برخی پژوهشگران، این طرح در مسیر تقویت نفوذ سیاسی و امنیتی چین در مناطق راهبردی و مهم طراحی و اجرا شده است (Kennedy & Parker, 2015)؛ کاهش نگرانی‌های امنیتی، توسعه نفوذ صلح‌طلبانه در مناطق زیر پوشش این ابتکار، گسترش امکان توسعه در مناطق غربی چین، تقویت اصلاحات اقتصادی داخلی و کاستن از میزان نفوذ اقتصادی ایالات متحده و اروپا در این مناطق و در نتیجه آن برقراری هنجارهای مشترک با چین در آنها، از کلیدی‌ترین اهداف ژئوپلیتیک این ابتکار به‌شمار می‌آیند.

بر پایه تعریف بانومیونگ^۱ (۲۰۱۳) مسیر حمل‌ونقل یا ترابری^۲ جایی است که بخش‌های مختلف یک منطقه یا پهنه را به کمک شبکه‌های حمل‌ونقل از حیث فیزیکی به یکدیگر متصل می‌کند. مسیر لجستیکی (یا تسهیل تجارت)، مسیر حمل‌ونقل را به سطح دیگری ارتقا می‌دهد؛ چراکه در آن، چارچوب‌های نهادی به‌گونه‌ای هماهنگ می‌شود که افزون‌بر تسهیلات مربوط به حمل‌ونقل کالا، مردم و اطلاعات نیز داخل مسیر قابلیت انتقال داشته باشند، و همین مسئله زمینه‌های نفوذ کشورهای کلیدی و رهبر را در این مسیرها فراهم می‌کند. از سویی، گذرگاه اقتصادی افزون‌بر اینکه مسیر حمل‌ونقل و لجستیک را در برمی‌گیرد، مسیری است که قادر به جذب سرمایه در منطقه زیر پوشش باشد؛ این امر به رونق فعالیت‌های اقتصادی و تنظیم الگوهای موردنظر کشور سرمایه‌گذار یعنی چین در آن منجر شود. بر پایه این رویکرد، دولت

1. Banomyong

2. Transport Corridor

چین در پی توسعه مسیرهای اقتصادی با رهبری خود است و ابتکار کمربند و راه، در حال تحقق این مسیرها در قالب گذرگاه‌های زیر است.

جدول ۱. مسیرهای اقتصادی پیش‌بینی شده در ابتکار «کمربند و راه» چین

نام مسیر اقتصادی	ویژگی مسیر
۱. پل زمینی جدید اوراسیا ^۱	چین و اروپا را بهم وصل می‌کند. ستون اصلی این مسیر یک خط بین‌المللی ریلی از استان جیانگ سو به روتردام در هلند است. پس از خروج خط آهن از استان سین کیانگ، از راه قزاقستان، روسیه، بلاروس و لهستان به شبکه راه‌آهن اروپا می‌پیوندد.
۲. چین-مغولستان-روسیه	برای بازسازی راه اتصال اوراسیا-روسیه و توسعه راه استپی مغولستان خواهد بود.
۳. چین-آسیای میانه-غرب آسیا	شبکه راه‌آهن سین کیانگ را از راه آسیای میانه و غرب آسیا به شبه‌جزیره عربستان و دریای مدیترانه وصل می‌کند. این گذرگاه کشورهای چین، قزاقستان، قرقیزستان، ازبکستان، تاجیکستان، ترکمنستان، ایران و ترکیه را بهم متصل می‌کند.
۴. چین-شبه‌جزیره هندوچین:	چین را به پنج کشور شبه‌جزیره هندوچین متصل می‌کند، و این اتصال را تا مالزی، سنگاپور و اندونزی گسترش می‌دهد.
۵. چین-پاکستان:	کاشغر در استان سین کیانگ را به بندر گوادر پاکستان متصل می‌کند.
۶. بنگلادش-چین-هند-میانمار	دربرگیرنده همکاری بین این چهار کشور است که با یکدیگر مرز مشترک دارند.

منبع: Ramasamy, 2017

بر پایه اطلاعات منتشرشده از سوی منابع رسمی و غیررسمی چینی، ابتکار «کمربند و راه» عناصر اقتصادی و غیراقتصادی را به شکل توأمان در برمی‌گیرد. یکی از مهم‌ترین عناصر اقتصادی این ابتکار که پیامدهای غیراقتصادی گسترده‌ای در پی خواهد داشت، تعهد چین به سرمایه‌گذاری در طرح‌های گوناگون و متعدد در کشورهای واقع شده و فعال در این طرح است تا افزون‌بر پیوستن بخش‌های زیرساختی این کشورها با منافع بلندمدت چین، زمینه‌های همراهی این کشورها در تصمیم‌های اقتصادی، سیاسی و امنیتی بین‌المللی با چین را مهیا سازد. شی جین پینگ در اکتبر ۲۰۱۳ طی همایشی در زمینه دیپلماسی چین اظهار کرد که چین باید تلاش‌های مشترک خود را با کشورهای مربوط به این ابتکار، با هدف سرعت بخشیدن به ایجاد زیرساخت‌ها و پیوستگی‌های کمربند اقتصادی جاده ابریشم و جاده ابریشم سده بیست‌ویکم گسترش بخشد. بخش تصمیم‌ساز چین، برای حمایت از توسعه این زیرساخت‌ها، چندین ابزار مالی را در نظر گرفته‌اند که برخی از آنها عبارت‌اند از اعتبارهای صندوق جاده

1. New Eurasia Land Bridge (NELB)

ابریشم و بانک سرمایه‌گذاری زیرساخت آسیایی^۱ و همچنین کمک‌های خارجی چین به شکل سرمایه خصوصی برای تأمین مالی نهادهای تجاری. چین به کمک این ابزارها در ۲۰۱۵، حدود ۷۸ میلیارد دلار در کشورهای واقع در مسیر این ابتکار سرمایه‌گذاری کرده است؛ با توجه به اینکه نیاز به ایجاد و توسعه زیرساخت‌ها در مناطق زیر پوشش ابتکار بسیار جدی است و با در نظر گرفتن نبود کفایت ظرفیت نظام مالی جهانی برای مرتفع ساختن این نیازها، راه‌اندازی ابزارهایی مانند بانک سرمایه‌گذاری زیرساخت آسیایی ضروری به نظر می‌رسید. هنگامی که چین ایده و طرح ایجاد بانک سرمایه‌گذاری زیرساخت آسیایی را اعلام کرد، اگرچه بیشتر کشورهای منطقه از آن استقبال کردند، ایالات متحده آمریکا به بهانه نگرانی در حوزه نبود امکان شفافیت و امنیت شبکه‌های مرتبط با سیاست‌های مربوط به وام، با این طرح به شدت مخالفت کرد. هرچند با وجود این مخالفت‌ها که ناشی از نگرانی‌های مرتبط با ایجاد جایگاه هژمونیک برای چین بوده است، کشورهایی مانند فرانسه، ایتالیا، انگلستان و آلمان به‌عنوان اعضای مؤسس به این بانک پیوستند (Tekdal, 2017).

بر پایه گفته‌های وانگ یی^۲، وزیر امور خارجه چین، در کنگره ملی مردم ۲۰۱۵، پیشرفت همه‌جانبه ابتکار کمر بند و راه، تمرکز اصلی دیپلماسی چینی به‌شمار می‌آید؛ چنین تفسیری نشان‌دهنده جایگاه این راهبرد در دیپلماسی چین و نقش غیراقتصادی برنامه‌های اقتصادی آن است (Raffaele, 2016). نخبگان چینی تلاش دارند تا با تأکید بر سازگاری اهداف این ابتکار با اصول منشور سازمان ملل متحد و پنج اصل همزیستی مسالمت‌آمیز مبتنی بر برابر بودن، دخالت نکردن در امور داخلی، احترام به حاکمیت کشورها، منافع متقابل، پایبندی به اصل نبود تعرض و همزیستی مسالمت‌آمیز، وزن اهداف سیاسی - امنیتی غیرمستقیم این ابتکار را کاهش دهند. البته با بررسی اهداف اعلامی این ابتکار یعنی «هماهنگی سیاست‌ها، تجارت بدون دخالت و مانع، ادغام مالی، تسهیل اتصالات و ارتباطات مردمی» نیز می‌توان به جایگاه و اهمیت نفوذ ساختاری چین در این مناطق در پی اجرا شدن ابتکار «کمر بند و راه» که به کسب جایگاه نوینی برای این کشور منجر می‌شود، پی برد. گسترش روابط چین با کشورهای فعال در ابتکار، توسعه ارتباطات تجاری، تسهیل گردش پول و ارتباطات میان مردم، تقویت همکاری‌های منطقه‌ای از راه تقویت ارتباطات سیاسی و اتصال به جاده‌ها، در قالب پیوندهای اقتصادی، امکان تحقق اهداف ساختاری برای چین را مهیا می‌کند (Swaine, 2015). به باور بسیاری از ناظران و پژوهشگران بین‌المللی، تکامل طبیعی راهبردمحوری چین که در مسیر ارتقای روابط ژئواستراتژیک و ژئواکونومیک در اوراسیا و آفریقا پیگیری می‌شود؛ و در نهایت

1. Asia Infrastructure Investment Bank (AIIB)

2. Wang Yi

در پی تحقق برنامه توسعه اقتصادی و استمرار آن است، در قالبی فراتر از برنامه‌های اقتصادی، و در ابعاد سیاسی، فرهنگی، امنیتی و نظامی در حال پیگیری است؛ این ایده از سوی لی^۱، مدیر مؤسسه مطالعات راهبردی جهان و آسیا-اقیانوس آرام نیز مورد تایید قرار گرفته است. بر این مبنا، ابتکار کمر بند و راه برای دستیابی به پنج هدف اصلی که شامل همکاری در مجموعه‌ای از زمینه‌های غیراقتصادی است، برنامه‌ریزی شده است. در ابتدا اطمینان از امنیت مسیرهای حمل‌ونقل، به‌ویژه مسیرهای دریایی و حفظ امنیت خطوط دریایی که شامل همکاری‌های فراوانی در زمینه‌های امنیتی غیرنظامی مانند مبارزه با دزدی دریایی، کار مشترک نجات دریایی و اجرای قانون مشترک چندملیتی است، مدنظر است. در ادامه، تقویت همکاری‌های ضد تروریستی که مانعی مهم برای اقدام‌های منطقه‌ای است، مورد توجه دست‌اندرکاران این طرح قرار دارد. سومین هدف شامل ایجاد سازوکاری برای حل‌وفصل اختلاف‌های زمینی و دریایی در منطقه است. هدف چهارم در قالب ایجاد سازوکاری کارآمد برای بهره‌برداری مشترک از منابع دریایی مطرح است که شرط ضروری برای عملکرد طبیعی طرح ابتکار کمر بند و راه به‌شمار می‌آید. در نهایت نیز اجرای برنامه‌های کلان توسعه چین که در راستای تحقق اهداف راهبردی بالا در مسیر آسیای مرکزی قرار دارد، به‌عنوان هدف اصلی این طرح مطرح شده است؛ و بر همین پایه بسیاری از تحلیل‌گران چینی بر این باورند که یکی از مهم‌ترین اهداف این ابتکار در تأمین امنیت دریایی چین نهفته است (Clemens, 2015).

۹. نتیجه

ابتکار «کمر بند و راه»، از سوی مقامات، ناظران و پژوهشگران چینی و غیرچینی به‌عنوان یکی از کلیدی‌ترین ابعاد راهبرد کلان چین از زمان روی کار آمدن شی جین پینگ معرفی و بررسی شده است. شی جین پینگ، این ابتکار را راهی غیرتهدیدکننده و سودمند برای همه کشورهای فعال در آن می‌داند که این امکان توسعه زیرساخت را برای کشورهای در حال توسعه و فرصت گسترش تجارت را برای کشورهای توسعه‌یافته آن در سراسر اوراسیا، آفریقا، خاورمیانه و جنوب و شرق آسیا مهیا می‌کند. مسئله تأکید ویژه بر امکان تحقق همکاری «برد-برد» در این طرح، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین نکات استخراج‌شده از ایده «رؤیای چینی» شایان توجه است. در واقع، تأکید بر امکان تحقق همزمان احیای ملی برای چین از راه همکاری‌های گسترده داخلی و خارجی، همچنین فراهم شدن شرایط برخورداری برای کشورهای کمتر توسعه‌یافته، تلفیق همزمان ایده کسب جایگاه برتر برای چین با روند توسعه صلح‌آمیز این کشور است. چین در دوره شی جین پینگ، در راستای استمرار توسعه اقتصادی، ضرورت

1. Li Xiangyang

شکل‌گیری راهبرد نوینی را احساس کرد که طی آن، فارغ از اهداف اقتصادی، پیگیری اهداف سیاسی و امنیتی نیز از اهمیت زیادی برخوردار است و ابتکار «کمر بند و راه» مهم‌ترین نشانه آن به‌شمار می‌آید. در سطح داخلی، اجرای این ابتکار به توسعه اقتصاد ملی با افزایش دسترسی به منابع طبیعی، توسعه صنایع راهبردی، و افزایش صادرات منجر خواهد شد. افزون‌بر این، اجرای این ابتکار، تنش‌های سیاسی و قومی را به سبب افزایش سطح برخورداری اقتصادی، در برخی مناطق چین و در میان کشورهای آسیای مرکزی و خاورمیانه کاهش خواهد داد. در سطح منطقه‌ای نیز ایجاد پیوند میان منافع بلندمدت کشورهای فعال در این ابتکار با منافع راهبردی چین، امکان هنجارسازی چینی و کسب جایگاه هژمونیک برای این کشور در این مناطق را مهیا خواهد کرد. این ابتکار افزون‌بر تقویت نفوذ سیاسی و امنیتی چین از مسیری اقتصادی، می‌تواند به حل اختلاف‌های منطقه‌ای در دریای چین جنوبی با ایجاد منافع متقابل نیز کمک کند. برخی پژوهشگران بر این باورند که مقامات چینی در پی آن‌اند که به کمک ابتکار «کمر بند و راه» شرایطی را ایجاد کنند که بر پایه آن اروپا به شبه‌جزیره‌ای در انتهای قاره آسیا تبدیل شود، و به کمک چین، انسجام اقتصادی خود را استمرار دهد؛ و در عین حال، ایالات متحده آمریکا با تجربه پسرقت در موقعیت جهانی خود، به جزیره‌ای دور و شناور بین اقیانوس اطلس و اقیانوس آرام بدل شود—این همان رؤیای چینی است که با آن موقعیت هژمونیک چین، نظم نوینی را در جهان حاکم خواهد کرد. شکل‌گیری گذرگاه‌های اقتصادی بین‌قاره‌ای، از چشم‌انداز مقامات چینی، می‌تواند نظم موجود را تغییر دهد و تمرکز ژئوپلیتیک و تجارت جهان را به اوراسیا منتقل سازد و با این شرایط، از اهمیت دریایی بریتانیا و ایالات متحده کاسته شود. به‌نظر می‌رسد که تحقق مسالمت‌آمیز چنین راهبردی، تنها به کمک طرح چندبعدی ابتکار «کمر بند و راه» امکان پیگیری داشته باشد.

بیانیه نبود تعارض منافع
نویسندگان اعلام می‌کنند که تعارض منافع وجود ندارد و تمام مسائل اخلاق در پژوهش را شامل پرهیز از دزدی ادبی، انتشار و یا ارسال بیش از یک بار مقاله، تکرار پژوهش دیگران، داده‌سازی یا جعل داده‌ها، منبع‌سازی و جعل منابع، رضایت ناآگاهانه سوژه یا پژوهش‌شونده، سوءرفتار و غیره، به‌طور کامل رعایت کرده‌اند.

منابع و مأخذ

الف) فارسی

- دهقانی فیروزآبادی، جلال. (۱۳۹۰) «واقع‌گرایی نوکلاسیک و سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران». فصلنامه سیاست خارجی ۲۵، ۲: ۲۹۴-۲۷۵. در: http://fp.ipisjournals.ir/article_9462 26382fa920d91f8d21df3fbdad4828cd.pdf (۹ مهر ۱۳۹۹).

ب) انگلیسی

2. Blanchard, Jean-Marc F. (2015) "The People's Republic of China Leadership Transition and its External Relations: Still Searching for Definitive Answers," *Journal of Chinese Political Science/Association of Chinese Political Studies* 20, 1: 1-16, <DOI:10.1007/s11366-014-9324-0>.
3. Byun, See-Won. (2016) "China's Major-Powers Discourse in the Xi Jinping Era: Tragedy of Great Power Politics Revisited?" *Asian Perspective* 40, 3:493- 522. Available at: <https://www.jstor.org/stable/pdf/44074793.pdf> (Accessed 1 October 2018).
4. Chan, Irene; and Mingjiang Li. (2015) "New Chinese Leadership, New Policy in the South China Sea Dispute," *Journal of Chinese Political Science* 20, 1:35-50, <DOI:10.1007/s11366-014-9326-y>.
5. Christensen, Thomas J. (1996) *Useful Adversaries: Grand Strategy, Domestic Mobilization, and Sino-American Conflict, 1947-1958*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
6. Clemens, Morgan. (2015, April 3) "The Maritime Silk Road and the PLA: Part Two," *China Brief (The Jamestown Foundation)* 15, 7: 1-15. Available at: https://jamestown.org/program/the-maritime-silk-road-and-the-pla-part-two/#.VW8Qm_IVikp (Accessed 1 October 2018).
7. Fang, Qiang. (2017) "Xi Jinping's Anticorruption Campaign from A Historical Perspective," *Modern China Studies* 24, 2: 112-138. Available at: <https://www.proquest.com/docview/1868300819?pq-origsite=gscholar&fromopenview=true> (Accessed 1 October 2018).
8. Heath, Timothy. (2016) "China's Evolving Approach to Economic Diplomacy," *Asia Policy* 22: 157-91. Available at: <https://www.jstor.org/stable/pdf/24905122.pdf> (Accessed 1 October 2018).
9. Herrero, Alicia; and Jianwei Xu. (2016) "China's Belt and Road Initiative: Can Europe Expect Trade Gains?," *Bruegel Working Paper*, 5;1-20. Available at: <https://www.bruegel.org/wp-content/uploads/2016/09/WP-05-2016.pdf> (Accessed 1 October 2018).
10. Hua, Yiwen. (2015, March 19) "The Time is Just Right for Comprehensively Advancing 'One Belt, One Road,'" *People's Daily*. Available at: http://www.bjreview.com.cn/quotes/txt/2015-03/14/content_678299.htm (Accessed 1 October 2018).
11. Kennedy, Scott; and David A. Parker. (2015, April 3) "Building China's "One Belt, One Road," Center for Strategic and International Studies (*csis.org*). Available at: <https://www.csis.org/analysis/building-china%E2%80%99s-%E2%80%9Cone-belt-one-road%E2%80%9D> (Accessed 1 October 2018).
12. Kim, Hong Nack. (2013, Fall) "China's Policy Toward North Korea Under the Xi Jinping Leadership," *North Korean Review* 9, 2: 83-98. Available at: https://www.jstor.org/stable/43908922#metadata_info_tab_contents (Accessed 1 October 2018).
13. Li, Xiaojun. (2012) "China's Goeconomic Strategy: China as a Trading Superpower," London School of Economics and Political Science (*eprints.lse.ac.uk*), London, UK. Available at: [http://eprints.lse.ac.uk/44204/1/China's%20Goeconomic%20Strategy%20_China%20as%20a%20Trading%20uperpower%20\(LSERO\).pdf](http://eprints.lse.ac.uk/44204/1/China's%20Goeconomic%20Strategy%20_China%20as%20a%20Trading%20uperpower%20(LSERO).pdf) (Accessed 1 October 2018).
14. Lim, Alvin Cheng-Hin. (2015, March 16) "Africa and China's 21st Century Maritime Silk Road," *Asia-Pacific Journal* 13, 11: 1-12. Available at: <https://apjjf.org/-Alvin-Cheng-Hin-Lim/4296/article.pdf> (Accessed 1 October 2018).

15. Liu, Baocheng. (2016) "The Role of China as a Global Actor," *Journal of International Business Ethics* 9, 1-2: 47-71. Available at: <http://www.americanscholarspress.us/journals/JIBE/pdf/JIBE-1-2-2016/v9n1-216-art3.pdf> (Accessed 1 October 2018).
16. Nie, Wenjuan. (2016) "Xi Jinping's Foreign Policy Dilemma: One Belt, One Road or the South China Sea?" *Contemporary Southeast Asia* 38, 3: 422-44. Available at: <https://www.jstor.org/stable/pdf/24916765.pdf> (Accessed 1 October 2018).
17. Raffaele, Marchetti. (2016) "China's New Opening Up Policy: The One Belt One Road Initiative," Romania: LUISS (Dipartimento di Scienze Politiche e Relazioni Internazionali, Cattedra International Public Policies). Available at: https://tesi.eprints.luiss.it/17970/1/625102_PASSALACQUA_CLAUDIO%20C%20HR.pdf (Accessed 1 October 2018).
18. Schweller, Randall. (1998) *Deadly Imbalances: Tripolarity and Hitler's Strategy of World Conquest*. New York: Columbia University Press.
19. Shen, Simon Xu Hui. (2015) "Special Issue: New Silk Road Project," *East Asia* 32, 1: 1-5, <DOI:10.1007/s12140-015-9232-8>.
20. Sun, Yun. (2013, February 7) "Westward Ho! As America Pivots East, China Marches in the Other Direction," *Foreign Policy*. Available at: <http://foreignpolicy.com/2013/02/07/westward-ho-2> (Accessed 1 October 2018).
21. Swaine, Michael D. (2015) "Chinese Views and Commentary on the "One Belt, One Road" Initiative," *China Leadership Monitor* 47: 3-27. Available at: <https://www.hoover.org/sites/default/files/research/docs/clm47ms.pdf> (Accessed 1 October 2018).
22. Tekdal, Veysel. (2017) "China's Belt and Road Initiative: At the Crossroads of Challenges and Ambitions," *Pacific Review* 31, 3: 373-390, <DOI:10.1080/09512748.2017.1391864>.
23. "US and Saudi Arabia Sign Arms Deals Worth almost \$110bn," (2017, May 20) *Al Jazeera*. Available at: <https://www.aljazeera.com/news/2017/5/20/us-and-saudi-arabia-sign-arms-deals-worth-almost-110bn> (Accessed 1 October 2018).
24. "What is China's Belt and Road Initiative?" (2017, May 15) *Economist*. Available at: <https://www.economist.com/the-economist-explains/2017/05/14/what-is-chinas-belt-and-road-initiative> (Accessed 1 October 2018).
25. Wohlforth, William. (1993) *The Elusive Balance: Power and Perceptions during the Cold War*. New York: Cornell University Press.
26. Yoon, Sukjoon. (2015) "Implications of Xi Jinping's, True Maritime Power: Its Context, Significance, and Impact on the Region," *Naval War College Review* 68, 3: 40-63. Available at: <https://digital-commons.usnwc.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=1220&context=nwc-review> (Accessed 1 October 2018).
27. Zakaria, Fareed. (1998) *From Wealth to Power: The Unusual Origins of America's World Role*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

Research Paper

The Position of the Belt and Road Initiative in the Changes of China's Macro Strategy and Policies

Ahmad Movassaghi^{1*}, Faeze Haghighi Moradi²

¹ Professor, Faculty of Law & Political Science, University of Tehran, Iran

² PhD in Political Science, Faculty of Law & Political Science, University of Tehran, Iran

Received: 1 July 2019, Accepted: 2 September 2022

© University of Tehran

Abstract

The emergence of China as a rising economic power has created a lot of political and academic speculations about its hegemony in the international system in the future. What China had been pursuing until a decade ago was a kind of global political-security inaction and mere pursuit of economic development plans. However, its leaders have progressively realized that pursuing purely economic goals would leave the maintenance of the security of the world's sensitive economic corridors to the United States. Accordingly, such attitude might impede the achievement of China's important economic goals. Maintaining peace and stability in strategically valuable regions, including the Middle East and Central Asia (MECA), is crucial for China in order to maintain and expand its access to international markets, and even capital markets. Military adventures in the MECA region have greatly benefited the United States, while maintaining the security of energy transfer from this region to China is considered crucial for the continuation of Chinese industrialization and exports of its manufactured goods. Given this reality, it seemed that a change in China's strategy was necessary.

Governments often react differently to similar systematic pressures and opportunities —these reactions are influenced by systemic factors at the domestic level. Hence, domestic political risks associated with the choice of certain foreign policies and the risk-taking propensities of national elites—which are in turn influenced by a set of preferences and perceptions of the elites of the internal and external environments— have a great impact on the policy-making process. It is clear that the worldviews and preferences of the Chinese elites have affected Chinese foreign policymaking. Their preferences which are influenced by domestic needs and systemic pressures in different time periods have led to different policies formulated and implemented by the leadership in China. A variety of approaches, ranging from Mao's revisionist tendencies to Deng Xiaoping's acceptance of the existing international order have been considered throughout the years.

* Corresponding Author Email: Movasagh@ut.ac.ir

Although the acceptance of the existing order has become a key component of China's foreign policy since Deng, it seems that this acceptance is being pursued by using different tactics during the Xi Jinping era. Xi's foreign policy seems more assertive and effective than that of former Chinese President Hu Jintao. While Hu tended to highlight the policies of 'peaceful rise', 'peaceful development' and 'scientific development' in his grand strategy, Xi has distinguished himself by emphasizing nationalism and using the slogan of the Chinese dream. Xi Jinping's emphasis on the merits of patriotism show the current and deep-seated dissatisfaction of the current Chinese leader with the existing international order. The politically and economically-motivated Belt and Road Initiative should be considered as the central grand plan proposed by Xi, who is probably the strongest political figure in China after Deng Xiaoping. This project is guided by a new foreign and security policy, aimed at achieving global hegemony, and replacing the US as the dominant power in the international system.

In this paper, an attempt was made to answer the following three questions: 1. What changes have occurred in China's grand strategy and policies since Xi Jinping came into power? 2. What factors have led to these changes? 3. How did these factors affected strategic changes in Chinese policies? By using qualitative conceptual analysis of government strategic documents and statements of high-ranking officials of China, in addition to examining the viewpoints of theorists and experts, significant changes in China's foreign policies within the theoretical framework of neoclassical realism are studied. The policies of this Asian country which are influenced by a set of domestic and international factors will be explained. In the research hypothesis, it is claimed that Xi Jinping's different approach to macro-political decision-making has led to a strategic change in Chinese foreign policy due to the pursuit of political-security goals as well as economic ones at the international level. The "Belt and Road" initiative is the most important sign of this strategic change. Achieving a hegemonic power position by peaceful means, in addition to extensive economic and security achievements for China is one of the most important results of the implementation of this initiative. The findings of the research show that Xi Jinping's different approach to the country's decision-making was caused by the current conditions governing the structure of the international system which is under the US leadership; and this has led to a strategic change in Beijing policies in pursuit of political and security goals. The "Belt and Road" initiative is the most obvious and important sign of this strategic transformation.

Keywords: Belt and Road Initiative, China, Chinese Dream, Peaceful Rise, Xi Jinping

Declaration of conflicting interests

The authors declared no potential conflicts of interest with respect to the research, authorship, and/or publication of this article.

Funding

The authors received no financial support for the research, authorship, and/or publication of this article.

ORCID iDs: <https://orcid.org/0000-0001-7279-1460>

References

- Blanchard, Jean-Marc F. (2015) "The People's Republic of China Leadership Transition and its External Relations: Still Searching for Definitive Answers," *Journal of Chinese Political Science/Association of Chinese Political Studies* 20, 1: 1-16, <DOI:10.1007/s11366-014-9324-0>.
- Byun, See-Won. (2016) "China's Major-Powers Discourse in the Xi Jinping Era: Tragedy of Great Power Politics Revisited?" *Asian Perspective* 40, 3:493- 522. Available at: <https://www.jstor.org/stable/pdf/44074793.pdf> (Accessed 1 October 2018).
- Chan, Irene; and Mingjiang Li. (2015) "New Chinese Leadership, New Policy in the South China Sea Dispute," *Journal of Chinese Political Science* 20, 1:35–50, <DOI:10.1007/s11366-014-9326-y>.
- Christensen, Thomas J. (1996) *Useful Adversaries: Grand Strategy, Domestic Mobilization, and Sino-American Conflict, 1947-1958*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Clemens, Morgan. (2015, April 3) "The Maritime Silk Road and the PLA: Part Two," *China Brief (The Jamestown Foundation)* 15, 7: 1-15. Available at: https://jamestown.org/program/the-maritime-silk-road-and-the-pla-part-two/#.VW8Qm_IVikp (Accessed 1 October 2018).
- Dehghani Firouzabadi, Jalal. (2011) "Vāghe'garāi-ye no'clāssik va siyāsate khārejī-'i jomhuri-'i eslāmī-'i Īrān (Neoclassical Realism and the Foreign Policy of the Islamic Republic of Iran)," *Faslnāmeḥ-ye siyāsate khārejī (Journal of Foreign Policy)* 25, 2: 275-294. Available at: http://fp.ipisjournals.ir/article_9462_26382fa920d91f8d21df3fbdad4828cd.pdf (Accessed 30 September 2020). [in Persian]
- Fang, Qiang. (2017) "Xi Jinping's Anticorruption Campaign from A Historical Perspective," *Modern China Studies* 24, 2: 112-138. Available at: <https://www.proquest.com/docview/1868300819?pq-origsite=gscholar&fromopenview=true> (Accessed 1 October 2018).
- Heath, Timothy. (2016) "China's Evolving Approach to Economic Diplomacy," *Asia Policy* 22: 157-91. Available at: <https://www.jstor.org/stable/pdf/24905122.pdf> (Accessed 1 October 2018).
- Herrero, Alicia; and Jianwei Xu. (2016) "China's Belt and Road Initiative: Can Europe Expect Trade Gains?," *Bruegel Working Paper*, 5;1-20. Available at: <https://www.bruegel.org/wp-content/uploads/2016/09/WP-05-2016.pdf> (Accessed 1 October 2018).
- Hua, Yiwen. (2015, March 19) "The Time is Just Right for Comprehensively Advancing 'One Belt, One Road,'" *People's Daily*. Available at: http://www.bjreview.com.cn/quotes/txt/2015-03/14/content_678299.htm (Accessed 1 October 2018).

- Kennedy, Scott; and David A. Parker. (2015, April 3) "Building China's "One Belt, One Road," Center for Strategic and International Studies (*csis.org*). Available at: <https://www.csis.org/analysis/building-china%E2%80%99s-%E2%80%9Cone-belt-one-road%E2%80%9D> (Accessed 1 October 2018).
- Kim, Hong Nack. (2013, Fall) "China's Policy Toward North Korea Under the Xi Jinping Leadership," *North Korean Review* 9, 2: 83-98. Available at: https://www.jstor.org/stable/43908922#metadata_info_tab_contents (Accessed 1 October 2018).
- Li, Xiaojun. (2012) "China's Geoeconomic Strategy: China as a Trading Superpower," London School of Economics and Political Science (*eprints.lse.ac.uk*), London, UK. Available at: [http://eprints.lse.ac.uk/44204/1/China's%20Geoeconomic%20Strategy%20_China%20as%20a%20Trading%20Superpower%20\(LSERO\).pdf](http://eprints.lse.ac.uk/44204/1/China's%20Geoeconomic%20Strategy%20_China%20as%20a%20Trading%20Superpower%20(LSERO).pdf) (Accessed 1 October 2018).
- Lim, Alvin Cheng-Hin. (2016, March 15) "Africa and China's 21st Century Maritime Silk Road," *Asia-Pacific Journal* 13, 11: 1-12. Available at: <https://apjff.org/-Alvin-Cheng-Hin-Lim/4296/article.pdf> (Accessed 1 October 2018).
- Liu, Baocheng. (2016) "The Role of China as a Global Actor," *Journal of International Business Ethics* 9, 1-2: 47-71. Available at: <http://www.americanscholarspress.us/journals/JIBE/pdf/JIBE-1-2-2016/v9n1-216-art3.pdf> (Accessed 1 October 2018).
- Nie, Wenjuan. (2016) "Xi Jinping's Foreign Policy Dilemma: One Belt, One Road or the South China Sea?" *Contemporary Southeast Asia* 38, 3: 422-44. Available at: <https://www.jstor.org/stable/pdf/24916765.pdf> (Accessed 1 October 2018).
- Raffaele, Marchetti. (2016) "China's New Opening Up Policy: The One Belt One Road Initiative," Romania: LUISS (Dipartimento di Scienze Politiche e Relazioni Internazionali, Cattedra International Public Policies). Available at: https://tesi.eprints.luiss.it/17970/1/625102_PASSALACQUA_CLAUDIO%20CHR.pdf (Accessed 1 October 2018).
- Schweller, Randall. (1998) *Deadly Imbalances: Tripolarity and Hitler's Strategy of World Conquest*. New York: Columbia University Press.
- Shen, Simon Xu Hui. (2015) "Special Issue: New Silk Road Project," *East Asia* 32, 1: 1-5, <DOI:10.1007/s12140-015-9232-8>.
- Sun, Yun. (2013, February 7) "Westward Ho! As America Pivots East, China Marches in the Other Direction," *Foreign Policy*. Available at: <http://foreignpolicy.com/2013/02/07/westward-ho-2> (Accessed 1 October 2018).
- Swaine, Michael D. (2015) "Chinese Views and Commentary on the "One Belt, One Road" Initiative," *China Leadership Monitor* 47: 3-27. Available at: <https://www.hoover.org/sites/default/files/research/docs/clm47ms.pdf> (Accessed 1 October 2018).
- Tekdal, Veysel. (2017) "China's Belt and Road Initiative: At the Crossroads of Challenges and Ambitions," *Pacific Review* 31, 3: 373-390, <DOI:10.1080/09512748.2017.1391864>.

- “US and Saudi Arabia Sign Arms Deals Worth almost \$110bn,” (2017, May 20) *Al Jazeera*. Available at: <https://www.aljazeera.com/news/2017/5/20/us-and-saudi-arabia-sign-arms-deals-worth-almost-110bn> (Accessed 1 October 2018).
- “What is China’s Belt and Road Initiative?” (2017, May 15) *Economist*. Available at: <https://www.economist.com/the-economist-explains/2017/05/14/what-is-chinas-belt-and-road-initiative> (Accessed 1 October 2018).
- Wohlforth, William. (1993) *The Elusive Balance: Power and Perceptions during the Cold War*. New York: Cornell University Press.
- Yoon, Sukjoon. (2015) “Implications of Xi Jinping’s, True Maritime Power: Its Context, Significance, and Impact on the Region,” *Naval War College Review* 68, 3: 40-63. Available at: <https://digital-commons.usnwc.edu/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=1220&context=nwc-review> (Accessed 1 October 2018).
- Zakaria, Fareed. (1998) *From Wealth to Power: The Unusual Origins of Americas World Role*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC-BY) license.

پښتونخواه پښتانه علوم او مطالعات فرېډلکي
پرتال جامع علوم انساني